

Драги Емире,

Како видим, био си у жирију за избор споменика Стефану Немањи на Савском тргу. Ако си гласао за, твоја је дужност, после свега што се чује у јавности, да кажеш шта је на том пројекту добро, лепо, значајно. Ако се ниси тако изјаснио, онда је важно да не ћутиш и објасниш механизам по коме је још једном и вероватно заувек унакажен град у коме сам рођен и у коме живим. Када си већ, с правом великог уметника, преузео одговорност да судиш шта је лепо а шта није, важно је да објасниш зашто је један значајни вајар, члан твог жирија, у знак протеста отишао из ваше дружине и како је пресуду о наказној скаламерији која ће заувек ружити Београд донео Никола Селаковић, чија је једина квалификација то што је Вучићев роб.

Позивам те на ово пре свега као твој старији колега и човек који се, као и ти, школовао у Прагу, граду великих естетских вредности. И сам знаш колико је важно живети у месту које одише лепом архитектуром, складним споменицима и просторима који су сачињени да годе оку цивилизованих људи. Није ми јасно како се ниси згрозео над том гомилом бесмислено изливеног гвожђа у висини од 23 метра (!) и зашто и сам ниси побегао из жирија који ће ту хрпу неукуса довући до бивше железничке станице. Претпостављам да си већ био упознат са гомилом сличних споменика, углавном руских аутора, који неповратно руже Скопље, један лепо град који је у време релативно кратке диктатуре постао престоница кича.

